

Sygn. akt IV KK 295/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **W. S.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie z tytułu niewątpliwie niesłusznego
tymczasowego aresztowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 6 lipca 2021 r.,

kasacji pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 21 stycznia 2021 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 12 sierpnia 2020 r., sygn. akt II Ko (...),

**I. uchyla zaskarżony wyrok w całości i przekazuje sprawę
Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym;**

**II. zwraca wnioskodawcy uiszczoną opłatę kasacyjną w
kwocie 750 zł.**

UZASADNIENIE

Kasacja okazała się zasadna, choć nie z powodów w niej wyłożonych. Chodziło o to, że Sąd Apelacyjny w (...), przed którym zapadł zaskarżony wyrok, nie był należycie obsadzony, bowiem w jego skład wchodził sędzia Sądu Rejonowego w J. ewidentnie wadliwie do niego delegowany. Dość przypomnieć tu, że delegowanie nastąpiło „do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w (...), na czas pełnienia funkcji prezesa Sądu Okręgowego w R.”. Mimo odwołania się do art. 77 § 1 pkt 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, według którego w sądownictwie powszechnym istnieją tylko dwa rodzaje delegowania sędziego za jego zgodą - „na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata” i „na czas nieokreślony”, treść owej delegacji nie pozwalała żadną miarą zakwalifikować jej ani do pierwszej, ani do drugiej kategorii. Wolno zatem stwierdzić, że autor decyzji z 31 stycznia 2018 r. ((...)) podjął próbę wykreowania nowego rodzaju delegacji sędziowskiej - nieznanej polskiemu prawu, która siła rzeczy nie mogła wywołać skutków prawnych. Szeroka i przekonująca argumentacja w tej mierze zaprezentowana została w motywacyjnej części wyroku Sądu Najwyższego z 25 maja 2021 r., sygn. akt IV KK 70/21, której powtarzanie byłoby zbędne, zwłaszcza że układ procesowy w zakresie nieprawidłowej obsady sądu był identyczny.

W tym stanie rzeczy, stwierdzając wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., Sąd Najwyższy wydał orzeczenie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.). Zwrot opłaty kasacyjnej orzeczono po myśli art. 527 § 4 k.p.k.